

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสเลือกตัวแทนของตนมาใช้ อำนาจสูงสุดของประเทศ¹

การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมสำคัญในกระบวนการทางการเมือง มีอยู่ในแทบทุกประเทศ ไม่ว่าประเทศนั้นจะปกครองด้วยระบอบใด หรือลัทธิการเมืองใด ต่างจัดให้มีการเลือกตั้งกันแทบทั้งสิ้น² จุดร่วมสำคัญของการเลือกตั้ง ได้แก่ การระดมมติมหาชนเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครอง นอกจากนี้ยังเป็นฐานที่มาของการเลือกสรรผู้ปกครอง เลือกสรรแนวนโยบายที่ใช้ในการเรียนรู้ทางการเมือง สร้างบูรณาการของชาติ ฯลฯ³ ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นทั้งกระบวนการ และเป็นสถาบันสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตย

¹ สรรเสริญ สืบสหาร, "ระบบการเลือกตั้งแบบอัตราส่วน," รัฐสภาสาร 30,9 (กันยายน 2525): 66-73.

² จรูญ สุภาพ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, เอกสารการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แทนตำแหน่งที่ว่างของจังหวัดบุรีรัมย์ 28 สิงหาคม 2526. (กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527), หน้า 3.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

ประเทศไทยมีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2475 วิธีการเลือกตั้งที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นการเลือกตั้งแบบทางอ้อม โดยการให้ราษฎรไปเลือกตั้งผู้แทนตำบล ละหนึ่งคนก่อน จากนั้นผู้แทนตำบลในแต่ละจังหวัดจึงไปเลือกตั้งผู้แทนจังหวัด ละหนึ่งคนเป็นอย่างน้อย แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่มีโอกาสได้ใช้ เพราะมีการออกพระราชกฤษฎีกาปิดสภาผู้แทนเสียก่อน เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2476 และได้รับการแก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ.2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2476 (14 มิถุนายน 2476) ซึ่งก็ไม่ได้ใช้อีกจนมีการแก้ไขเพิ่มเติมชื่อว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ.2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2476 (ฉบับที่ 2) (10 สิงหาคม 2476)⁴ เป็นการเลือกตั้งแบบทางอ้อมซึ่งนับเป็นครั้งแรกและครั้งเดียว หลังจากนั้นเป็นต้นมาการเลือกตั้งของไทยทั้งหมดเป็นแบบทางตรง โดยมีทั้งการใช้วิธีแบ่งเขตแบบเขตละหนึ่งคน และเขตละหลายคน หากเขตละหลายคน ถ้าเอาทั้งจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง เรียกว่า รวมเขต สำหรับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด แต่ถ้าในจังหวัดนั้นมีการแบ่งเขตย่อยลงไปอีกเรียกว่า แบ่งเขต และที่ผ่านมามีการแบ่งเขตละไม่เกินสามคน สำหรับวิธีคิดคะแนนนั้น เป็นแบบเสียงข้างมากรอบเดียวมาโดยตลอด กล่าวคือ ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนสูงสุดก็จะได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สภาพปัญหา

การเลือกตั้งในประเทศไทยแม้จะมีมาแล้วหลายครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นแค่เพียงพิธีการ⁵ กล่าวคือ เป็นการให้ความชอบธรรมแก่การที่ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และอำนาจทางการเมืองจะตกอยู่ในมือของคนส่วนน้อย ถ้าการเลือกตั้งยังเป็นเช่นนี้อยู่ แม้ว่าการเลือกตั้งอาจจะมีติดต่อกันไปอีกหลายครั้ง ก็มิได้หมายความว่าฐานะหรืออำนาจของประชาชนจำเป็นต้องเพิ่มมากขึ้นไปด้วย⁶

⁴ ภิฑิน พลกุล, "ระบบเลือกตั้ง," วารสารสังคมศาสตร์ 19,3 (กันยายน 2525): 22.

⁵ สมบัติ จันทรวงศ์, เลือกตั้งวิกฤติ: ปัญหาและทางออก (กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์. คบไฟ, 2536), หน้า 34.

⁶ เรื่องเดียวกัน.

ตั้งข้อสันนิษฐานที่ว่า กระบวนการเลือกตั้งจะค่อยๆ ขจัดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไร้คุณภาพออกไป พรรคการเมืองจะเพิ่มความเข้มแข็งขึ้น และสถาบันรัฐสภาโดยรวมจะเป็นที่ยอมรับของประชาชน ยิ่งขึ้น แต่การเลือกตั้งที่ผ่านๆ มาเป็นวิธีการหาเสียงที่กดดันศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประชาชนผู้เลือกตั้งตกต่ำลงไปอีก⁷ กล่าวคือ มีการซื้อคะแนนเสียงทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ใช้ อิทธิพลข่มขู่ ทูจริตเลือกตั้งโดยรวมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เมื่อมองนักการเมืองมีภาพลักษณ์ว่าเป็นผู้ชื้อเงินซื้อเสียง เป็นนักเลงท้องถิ่น เป็นเจ้าพ่อ หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของเจ้าพ่อ บางคนต้องสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นนักเลงการพนัน เป็นผู้แสวงหาประโยชน์จากผู้คนไม่ทำลายป่า เมื่อเข้ามาก็แย่งชิงกันเป็นรัฐมนตรี มีระบบโควตา การได้เป็นรัฐมนตรีโดยอาศัยฐานทางการเงิน เมื่อเข้ามาเป็นรัฐมนตรีโดยการเกี่ยวข้องกับการเงิน ก็ต้องสงสัยว่าจะเข้ามาโกงกิน มีความรู้ความสามารถในการทำงานน้อย ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาล ก็ไม่สนใจงานนิติบัญญัติ แต่หาทางเข้าร่วมรัฐบาล หรือหาทางทำให้รัฐบาลล้มเพื่อตนจะเข้าแทน รัฐบาลขาดเสถียรภาพและไม่มีเวลาทำงานจริงจัง เพราะต้องเสียเวลาแก้มเกมการเมืองแทบจะเป็น ประจำวัน ไม่มีระบบตรวจสอบและลงโทษนักการเมืองที่ทำผิดอย่างจริงจัง ทำให้นักการเมืองที่ไม่ดีลอยนวล และมีอำนาจอยู่ได้

ถ้าสภาพการเมืองยังเป็นอยู่อย่างปัจจุบันบ้านเมืองจะเสียหายร้ายแรง ผู้คนจะไม่รักใคร่ นับถือกัน ความขัดแย้งจะเพิ่มขึ้นจนนำไปสู่ความรุนแรง การแก้ไขปัญหามันเมืองจะไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาเก่าแก่มักแก้ไขไม่ได้ ปัญหาใหม่เพิ่มขึ้นมานำไปสู่ภาวะวิกฤติ จึงมีความจำเป็นที่ทุกคนจะต้องทำความเข้าใจอย่างจริงจัง ร่วมกันแก้ปัญหาระเบิดรุนแรงด้วยปัญญา รู้จริง โดยศึกษาทั้งตัวอย่างจากต่างประเทศ โดยเข้าใจสภาพความเป็นจริงของสังคมไทย⁹ และการแก้ไขที่สมควรแก้ไขที่ระบบ เมื่อระบบดีขึ้นนักการเมืองจะดีขึ้นด้วย¹⁰

⁷ เรื่องเดียวกัน.

⁸ ประเวศ วะสี, การพัฒนาประชาธิปไตยและการปฏิรูปทางการเมือง (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2537), หน้า 21-22.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 30.

¹⁰ ประเวศ วะสี, ประชาธิปไตย 2535 (กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2535), หน้า 198.

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่าน มีความคิดเกี่ยวกับระบบเลือกตั้งของไทยที่ช้อยู่ในปัจจุบันว่ายังมีความไม่เหมาะสม โดยมีบางท่านเสนอให้ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนมาใช้แทน ทั้งนี้เนื่องจากวิธีที่ใช้อยู่เป็นแบบแบ่งเขต กล่าวคือใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และมีจำนวนสมาชิกผู้แทนราษฎร หรือที่นั่งในสภา คิดตามสัดส่วนของประชากร 150,000 คนต่อหนึ่งที่นั่ง กรณีจังหวัดใดมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มากกว่า 3 คน จะแบ่งเป็นเขตย่อย โดยแบ่งออกเป็นเขตละไม่เกิน 3 คน และใช้วิธีคิดคะแนนระบบเสียงข้างมากรอบเดียว ระบบนี้ยังไม่ได้ให้ความยุติธรรมในด้านความเป็นตัวแทน¹¹ ระหว่างคะแนนเสียงกับจำนวนที่นั่งในสภาสูงมาก ตัวอย่างเช่น ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2518 พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนเสียง 18.02% (3,241,078) ได้ที่นั่งถึง 26.77% (72 ที่นั่ง) พรรคชาติไทยได้ คะแนนเสียง 12.24% (2,201,792) แต่ได้ที่นั่งเพียง 10.40% (28 ที่นั่ง) พรรคกิจสังคม ได้คะแนนเสียง 11.43% (2,054,986) แต่กลับได้ที่นั่งเพียง 6.69% (18 ที่นั่ง) ดังนั้นเป็นต้น จะเห็นได้ว่าพรรคกิจสังคมเสียเปรียบมากทั้งๆ ที่ได้คะแนนเสียงใกล้เคียงกับพรรคชาติไทย และหากเอาคะแนนเสียงของสองพรรคนี้รวมกันจะได้คะแนนเสียงมากกว่าพรรคประชาธิปัตย์ แต่ที่นั่งรวมกันแล้วคงได้เพียง 46 ที่นั่ง ยังน้อยกว่าพรรคประชาธิปัตย์อีก 26 ที่นั่ง¹² หรือในกรณีคนที่ได้คะแนนเลือกตั้งน้อยกว่าอีกคนไม่เท่าไร ก็ไม่ได้รับการเลือกตั้งเป็นการให้โอกาสแก่คนที่มีเสียงน้อยลงมาก¹³ เช่น ผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 เขต 2 กรุงเทพมหานคร นางสาวอรทัย ๑ ได้คะแนนมากกว่านายมารุตฯ เพียง 91 คะแนนเท่านั้น¹⁴

¹¹จรรยา สุภาพ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, เอกสารการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์แทนตำแหน่งที่ว่าง (กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527), หน้า 181.

¹²เกตุฉิน พลกุล, "ระบบเลือกตั้ง," วารสารสังคมศาสตร์ 19,3 (กันยายน 2525): 22.

¹³วิทยา มงคลแสน, แบบบ้านรัฐธรรมนูญไทย (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พีเค, 2534), หน้า 83.

¹⁴โปรดดูรายละเอียดจาก กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ข้อมูล สถิติ และผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (2 กรกฎาคม 2538), หน้า 28.

ทำให้อดีตประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้รับเลือกตั้ง หรือกรณีในเขตเลือกตั้งหนึ่ง มีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีความรู้ ความสามารถหลายคนเกินกว่าจำนวนที่นั่งที่จะพึงได้ ซึ่งอาจจะอยู่ในพรรคเดียวกัน หรือคนละพรรคก็ไม่อาจได้รับเลือกตั้งได้ ดังเช่น กรณีการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ในเขต 2 ของกรุงเทพมหานคร มีที่นั่งในสภาได้ 3 คน ในเขตนี้มีการแข่งขันกันสูงมากระหว่าง 3 พรรค คือ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคพลังธรรม และ พรรคไทย ก่อนการเลือกตั้งมีการคาดการณ์ว่า นายมารุต บุณนาค อดีตประธานรัฐสภา และ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคประชาธิปัตย์ และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคพลังธรรม และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ จะได้รับเลือกตั้งอย่างแน่นอน สำหรับอีกที่นั่งนั้นแข่งขันกันระหว่าง นายสุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตรองนายกรัฐมนตรี ของพรรคประชาธิปัตย์ ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร แกนนำคนสำคัญของพรรคไทย และนางสาว อรทัย กาญจนชูศักดิ์ อดีตสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร ของพรรคพลังธรรม แต่เมื่อผลการเลือกตั้งออกมาปรากฏว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ฯ นาย สุภชัย ฯ และนางสาว อรทัย ฯ ได้รับเลือกตั้งตามลำดับ¹⁵ ผลการเลือกตั้งดังกล่าวทำให้เกิดความรู้สึกผิดหวังอย่างมากในหมู่ประชาชนที่คนดีมีความรู้ ความสามารถไม่ได้รับเลือกตั้ง หรือในกรณีผู้สิทธิเลือกตั้งไม่ชอบผู้สมัครรับเลือกตั้งที่อยู่ในเขตที่ตนมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่นิยมตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เขตอื่นในจังหวัดเดียวกันดังเช่น ในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในกรุงเทพมหานครมีความนิยมตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ เป็นอย่างมาก หากผู้มีสิทธิไม่มีรายชื่อเลือกตั้งอยู่ในเขตที่นายอภิสิทธิ์ ฯ ลงสมัครรับเลือกตั้งก็ไม่สามารถลงคะแนนเสียงให้ได้ เป็นต้น ทำให้ผู้มีสิทธิบางคนไม่ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

ปัญหาที่ยกมาดังกล่าวมีมาช้านานแล้วยังคงเกิดขึ้นอยู่ และยังไม่มีการแก้ไขแนวคิดนี้ ก็ยังมิได้มีการนำมาใช้จริงในการเลือกตั้งของไทย ทั้งนี้อาจจะด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น พรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งยังขาดความเข้าใจระบบสัดส่วนเป็นอย่างดี หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาจเกิดความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจที่ไม่สามารถเลือกคนที่ตนชอบได้โดยตรง หรืออาจจะเป็นเพราะความล่าช้าของผลการคิดคะแนนแบบสัดส่วน จึงจะทราบได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้รับเลือกตั้ง เป็นต้น

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 28.

ขณะนี้ในเมืองไทยมีกระแสเรียกร้องให้มีการพัฒนาการเมืองของไทยให้เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจ และต้องการมีส่วนร่วมช่วยให้การเมืองไทยได้พัฒนาต่อไป และจากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการเลือกตั้งแบบสัดส่วนแล้ว เห็นว่าอาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมที่นำมาใช้แก้ไขปัญหาการเมืองไทยดังกล่าวข้างต้นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการวิจัยการเลือกตั้งแบบสัดส่วนให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยการนำคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากรอบเดียวครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 มาใช้วิธีคิดคะแนนแบบสัดส่วน เพื่อคำนวณหาจำนวนที่นั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาตามหลักการใหม่ จะเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ระบบใดจะให้ความยุติธรรมในการเป็นตัวแทนได้ดีกว่ากัน พร้อมทั้งนำแนวคิด และหลักการมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงผลที่บังเกิดขึ้นทั้งแง่บวก และลบต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พรรคการเมือง และการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อทราบแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งแบบต่างๆ
2. เพื่อทราบผลดีผลเสียของระบบการเลือกตั้งแบบต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบสัดส่วน
3. เพื่อศึกษาแนวทางระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ควรจะนำมาใช้แทนระบบเสียงข้างมากรอบเดียวที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ที่ให้ความยุติธรรมในด้านความเป็นตัวแทน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้กำหนดขอบเขตไว้เฉพาะข้อมูลที่ได้จากการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้ว (aggregate data) จากการเลือกตั้งที่คิดคะแนนแบบเสียงข้างมากรอบเดียว

ลำดับการเสนอเรื่อง

การวิจัยเรื่องนี้มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ผู้มีวิจัยดำเนินการวิจัยเรื่องนี้เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้ เริ่มต้นจากนำปัญหาการวิจัยเรื่องนี้ไปปรึกษาอาจารย์ผู้สอน ของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงความเป็นไปได้ และขอคำแนะนำขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินการวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำราวิชาการทั้งภาษาไทย และต่างประเทศ บทความ เอกสารการวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจปัญหาระบบเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากรอบเดียว แนวคิดทฤษฎี และหลักการของระบบเลือกตั้งแบบสัดส่วนอย่างถ่องแท้ รวมถึงวิธีคิดคะแนน ในส่วนนี้เขียนไว้ในบทที่ 2 และได้นำข้อมูลและแง่มุมที่สำคัญมาเขียนไว้ในบทที่ 1 ซึ่งเป็นบทนำกล่าวถึงความจำเป็น และความสำคัญของการเลือกตั้ง สภาพปัญหาการเลือกตั้งของไทยที่ยังไม่ได้ทำให้ความยุติธรรมระหว่างคะแนนเสียงกับจำนวนที่นั่ง วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ข้อจำกัดของการวิจัย ขั้นตอนลำดับการเสนอเรื่อง สมมุติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยคาดไว้ และประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย แล้วในบทที่ 4 จะเป็นการนำแนวคิดและหลักการแบบสัดส่วนมาวิเคราะห์ โดยการนำผลคะแนนเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากรอบเดียวครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 และนำผลลัพธ์ที่ได้มาอภิปรายผล ส่วนบทที่ 5 บทสุดท้าย จะสรุปและเสนอแนะ และเขียนรายงานจัดทำเป็นรูปเล่ม

สมมุติฐานการวิจัย

จากกรอบความคิดเชิงทฤษฎี และประสบการณ์ของพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสามารถนำมากำหนดเป็นสมมุติฐานในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การใช้วิธีคิดคะแนนแบบเสียงข้างมากรอบเดียว ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการเลือกตั้งโดยที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสัดส่วนของคะแนนเสียงเลือกตั้ง กับจำนวนที่นั่งในสภาที่แต่ละพรรคได้รับ และในเขตเลือกตั้งใหญ่เล็กที่มีจำนวน ส.ส.แตกต่างกัน ถ้าใช้วิธีคิดคะแนนแบบสัดส่วน จะทำให้สัดส่วนระหว่างคะแนนเสียงเลือกตั้งกับจำนวนที่นั่งในสภาที่แต่ละพรรคได้รับแตกต่างกันไปอีก

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้จะทำให้ผู้สนใจเกิดความเข้าใจระบบเลือกตั้งแบบสัดส่วน ซึ่งเป็นหลักการใหม่ในเรื่องดังต่อไปนี้ได้ดียิ่งขึ้น

1. ทำให้ทราบถึงที่มาของแนวคิด และหลักการเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากรอบเดียว และแบบสัดส่วน รวมทั้งเหตุผลที่บางประเทศนำระบบการเลือกตั้งแต่ละระบบไปใช้ในการเลือกตั้ง
2. ทำให้ทราบถึงผลดีผลเสียของระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับแบบเสียงข้างมากรอบเดียวที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ที่ควรจะนำมาใช้แทนระบบเสียงข้างมากรอบเดียวที่ใช้ในปัจจุบันที่ให้ความยุติธรรมในด้านความเป็นตัวแทน และผู้มีมาชิกสิทธิ์เลือกตั้งมาก ส่งเสริมพรรคการเมืองให้เข้มแข็ง และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงยิ่งขึ้น

